

ಅಕಧ ಕಥ ಕಥಾಸಂಕಲನದಲ್ಲಿನ ಶೋಧ ಕ್ಷಯೆ

ಅಷ್ಟಿತೆ ಎಂ.ಎಂ

ಸಂಶೋಧನಾ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ, ಸುವರ್ಮಾ ಕನ್ನಡ ಅಧ್ಯಯನ ಸಂಸ್ಥೆ, ಮಾನಸ ಗಂಗೋತ್ತಿ,
ಮೈಸೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯ, ಮೈಸೂರು

Abstract:

ಕನ್ನಡದ ಪ್ರಮುಖ ಸೃಜನತೀರ್ಥ ಬರಹಗಾರರಲ್ಲಿ ಕೇಶವ ಮಳಗಿ ಅವರು ಒಬ್ಬರು. ಇವರು ಮೂಲತಃ ಬಳ್ಳಾರಿ ಜಿಲ್ಲೆಯವರು. ಪ್ರಸ್ತುತ ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಸೃಜಣಿ ಇನ್‌ಟಿರ್ನಿಟಿಟ್ ಆಫ್ ಡಿಸ್ಕ್ಯೂನ್ ಅಂಡ್ ಟೆಕ್ನಾಲಜಿಯಲ್ಲಿ ಶೋಧಕರಾಗಿ ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಿ ನಿವೃತ್ತಿ ಹೊಂದಿದ್ದಾರೆ. 80ರ ದಶಕದಲ್ಲಿ ಬರವಣಿಗೆ ಆರಂಭಿಸಿದ ಇವರು ಕಥೆ, ಕಾದಂಬರಿ, ಅನುವಾದ ಕೃತಿಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಂತೆ ಸುಮಾರು 25ಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚು ಮೌಲಿಕ ಕೃತಿಗಳನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಇವರಿಗೆ ಬಹಳ ತ್ರಿಯವಾದದ್ದು ಕಥನ ಮಾರ್ಗ. ಅಪ್ತವಾಗಿ ಓದಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಇವರ ಕಥೆಗಳು ಮನುಷ್ಯರ ಸಂಕೀರ್ණ ಸಂಬಂಧಗಳು, ನಿರ್ಧಾರದ ಅಪ್ಪಣೆ, ಗೊಂದಲದ ದಾಂಪತ್ಯ ಜೀವನದ ಸರಸ ವಿರಸ, ಪ್ರೇಮ ನಿರ್ವೇದನ, ಬದತನ, ಶೋಷಣೆ, ರಾಜಕೀಯ ಮತ್ತು ಆರ್ಥಿಕತೆಯ ಒಳನ್ಮೋಣಿಗಳು ಹಾಗೂ ಡೋಂಗಿತನದ ಬೂಟಾಟಿಕೆಯ ಬದುಕು ಹೀಗೆ ವಿವಿಧ ಮಜಲುಗಳ ಮೇಲೆ ಬೆಳುಕು ಜೆಲ್ಲಿತ್ತದೆ. ಪ್ರಸ್ತುತ ಲೇಖನದಲ್ಲಿ ಕೇಶವ ಮಳಗಿಯವರ 'ಅಕಧ ಕಥಾ' ಕಥಾ ಸಂಕಲನ ಪರಿಶು ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಲಾಗಿದೆ.

Keywords: ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ, ಕಥಾ ಸಂಕಲನ, ಅಕಧ ಕಥ, ಕೇಶವ ಮಳಗಿ.

ಪೀಠಿಕೆ

ಕೇಶವ ಮಳಗಿಯವರ 'ಅಕಧ ಕಥಾ' ಕಥಾ ಸಂಕಲನವು 2021 ರಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾದ ಕೃತಿ. ಇಲ್ಲಿನ ಕಥೆಗಳು ಗ್ರಾಮೀಣ ಸಮಾಜದ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಜೀವನತ್ಯೆಲಿಯ ಪಲ್ಲಟಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಸಮಕಾಲೀನ ಸೂಕ್ಷ್ಮತೆಗಳನ್ನು ಓದುಗರ ಮುಂದೆ ತರೆದಿದ್ದತ್ತದೆ. ಹಾಗೆಯೇ ಮನುಷ್ಯ ಸಂಬಂಧಗಳ ಸಂಕೀರ್ණತೆಯನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸುತ್ತಾ ಸರಿ-ತಪ್ಪಗಳ ನೆಲೆಯಿಂದಾಚಿಗೆ ಹೋಗಿ ಸಂಬಂಧಗಳಲ್ಲಿನ ಗೋಜಲುಗಳನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿಕೊಂಡವರು ಅದರಿಂದ ಅನುಭವಿಸುವ ತಾಕಲಾಟಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲಿನ ಪಾತ್ರಗಳ ಮೂಲಕ ಹಿಡಿದಿದಲಾಗಿದೆ. ಈ ಕಥೆಗಳನ್ನು

ಒದಿದಾಗ ಕಾಡುವ ಪ್ರಶ್ನೆ ನಮ್ಮ ಸ್ವಭಾವ ನಮಗೆ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆಯೇ ಅರ್ಥವಾಡಿ ಕೊಳ್ಳುವಲ್ಲಿ ನಾವು ಪ್ರಾಮಾಣಿಕವಾಗಿ ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದ್ದೇವೆಯೇ. ನಮ್ಮನ್ನು ನಾವು ಗೆದ್ದೆವೆಂದು, ಏರಿದ್ದೆವೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಾಗಲು ಅದೆಷ್ಟು ಸಫಲ ಕಂಡಿದ್ದೇವೆ. ಈ ರೀತಿ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತದೆ.

ಶೋಧ ಅಥವಾ ಹುಡುಕಾಟ ಈ ಸಂಕಲನದ ಕೇಂದ್ರಿಬಿಂದು. ಇಲ್ಲಿನ ಕಥೆಗಳ ಸ್ಥಾಯಿ ಭಿತ್ತಿಯು ಹೌದು. ಸಮಾಜದ ಕ್ಷಿಪ್ರ ಕರ್ಮೋರತೆಯಿಂದ ಬಿಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಬಯಸುವ ಇಲ್ಲಿನ ನಿಸ್ಸಹಾಯಕ

Please cite this article as: ಅಷ್ಟಿತೆ ಎಂ.ಎಂ. (2025). ಅಕಧ ಕಥ ಕಥಾಸಂಕಲನದಲ್ಲಿನ ಶೋಧ ಕ್ಷಯೆ. ಸ್ರುಜನಿ: ಇಂಡಿಯನ್ ಜರ್ನಲ್ ಆಫ್ ಇನ್‌ಫೋರ್ಮೇಟಿವ್ ರೀಸರ್ಚ್ ಅಂಡ್ ಡ್ರೆವಲ್ಪೋರ್ಟ್, 4(2), 16-21

ಪಾತ್ರಗಳಿಗೆ ಬೆಳಕ ತೋರಲೆಂಬಂತೆ ಇಡಕ್ಕಿದ್ದ ಹಾಗೆ ಅಪರಿಚಿತ ಪಾತ್ರಗಳು ಬಂದು ಹೋಗುತ್ತವೆ. ಈ ಪಾತ್ರಗಳು ಮಿಂಬಿನಂತೆ ಕ್ಷೇತ್ರೀಕರಣಿಸಿದರೂ ಮುಖ್ಯ ಪಾತ್ರಗಳಿಂದಿಗೆ ಸ್ಥಿರವಾಗಿ ನಿಲ್ಲುತ್ತವೆ. ಕಥೆಯ ಆರಂಭದಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಬದುಕಿನ ಸಮಸ್ಯೆಗಳು ಕಥೆ ಅಂತ್ಯ ತಲುಪುವದರೊಳಗೆ ಹೋಸ ಭರವಸೆಯೊಂದಿಗೆ ಹಲವಾರು ಆಯಾಮಗಳನ್ನು ಪಡೆದು ಮುಕ್ತಾಯವಾಗುತ್ತದೆ.

ಕಥೆಯ ಕೊನೆ ಕೊನೆಗೆ ಬದುಕಿನ ನಿರಧರಣೆಯ ಇದೆ. ಮುಂದುವರೆದು ಸಂಕಲನದ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕೂ ಅಂತರಂಗವನ್ನು ಮೀರಿದ ಇನ್ನಾವುದೂ ಅನೂಹ್ಯ ಜ್ಯೇತನ್ಯದ ಹುಡುಕಾಟವಿದೆ. ಕೌಟಂಬಿಕ ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಸಂಕೇರ್ಣ ಸಂಬಂಧಗಳು ಉಂಟುಮಾಡುವ ಜಟಿಲತೆ ಮತ್ತು ಸಂಕಪ್ಪಗಳಿಂದ ಬಿಡಿಸಿಕೊಂಡು ಜೀವನ ಪುನರ್ ಕಟ್ಟಿವ ಬಗೆ ಹೇಗೆಂಬುದು ಕಥೆಯಲ್ಲಿ ಸೂಚಿತವಾಗಿದೆ. ತೀರ ಸಾಮಾನ್ಯ ವರ್ಗದವರ ಬದುಕು ಕುಸಿದು ಹೋದಾಗ ಮಾನವೀಯತೆ, ಅನುಕಂಪ, ಅಂತರೆಕರಣ ತುಂಬಿದ ನಡವಳಿಕೆಯಿಂದ ಒಬ್ಬರು ಮತ್ತೊಬ್ಬರು ಜೀವನವನ್ನು ಉನ್ನತಕೇರಿಸುವ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಕು. ಇದರಿಂದ ಆರೋಗ್ಯಕರ ಸಮಾಜ ನಿರ್ಮಾಣವಾಗುತ್ತದೆ. ಅಂದರೆ ಈ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಮನುಷ್ಯರ ನಡಾವಳಿಗಳು ಮತ್ತು ಮಾನವೀಯ ಮೌಲ್ಯಗಳು ಮುಖ್ಯವಾಗುತ್ತವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಇಲ್ಲಿನ ಕಥೆಗಳು ಧ್ವನಿಸುತ್ತವೆ.

ಇಲ್ಲಿನ ಕಥೆಗಳ ನಡುವೆ ಅಂತರ ಸಂಬಂಧವಿದ್ದು ಜಾತ್ರೆ, ಪರಿಯಂತ್ರ, ಹುಡುಕಾಟ ಪದೇಪದೇ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಸಾಧು ಇವು ಕಥೆ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕೂ ಮರುಕಳಿಸುತ್ತವೆ. 'ಅಕಥ ಕಥಾ' ನಾಯಕ ಪ್ರಮೋದ, ಬಾರೋ ಗೀಜಕದ ಪ್ರೌಢಸರ್ ಕದಂ ಮತ್ತು ನೀಲಾಂಜನ ಚಟ್ಟಿಜಿ, ವಾಸುದೇವ, ಮಾಘ ಮಾಸದ ಇಳಿ ಸಂಜಯ ಕಥಾನಾಯಕ ಎಲ್ಲರದು ಹುಡುಕಾಟವೆ. ಬದುಕಿನಲ್ಲಿ ಸೃಷ್ಟಿಸುವ ಕೃತಕ ಬೇಲಿಗಳನ್ನು ಧಿಕ್ಕರಿಸಿ ವಾಸ್ತವತೆಯತ್ತ ಮುಖಮಾಡುವುದನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ನೋಡಬಹುದು.

ಕಥೆಯ ಆಳಕ್ಕಿಳಿದಂತೆಲ್ಲ ವೈಕ್ಕಿ ಕೇಂದ್ರಿತ ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಸಾಗುವ ಪಾತ್ರಗಳು ಮುಂದೆ ಸಮಾಲಿನ ಸಮಾಜದ ದರ್ಶನವನ್ನು ಮಾಡಿಸುತ್ತವೆ. ಬಾಬಜ್ಞಾನ ಸಂಸಾರದಲ್ಲಿ ಅನುಭವಿಸಿದ ದುಃಖಗಳನ್ನು ನೀಗಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಬಾಬಾ ಆಗಿ ಅಲೆದಾಡುವುದು, ಚಂದ್ರಾವು ಕಣ್ಣರೆಯಾಗಿರುವ ಗಂಡನನ್ನು ಹುಡುಕಲು ಮೌನೇಶನ ಜಾತ್ರೆಗೆ ಬರುವುದು, ಜೀತದಲ್ಲಿ ಬಳಲುತ್ತಿರುವ ಮೊಮ್ಮೆನನ್ನು ಬಿಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಭಿಕ್ಷೆ ಎತ್ತಲು ಜಾತ್ರೆಗೆ ಬಂದಿರುವ ಹನುಮಾವು ಇವರೆಲ್ಲರಧ್ದು ತೋಳಲಾಟವೇ ಆದರೂ ಅದರಾಚಿಗೆ ಬದುಕಿನ ಶೋಧ ಶ್ರೀಯಿಯನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಾರೆ. ತಮ್ಮ ಸಮಸ್ಯೆಗಳಿಂದ ಮುಕ್ತಿ ಪಡೆಯಲು, ಮೇಲೇಳಲು ಒಬ್ಬರಿಗೊಬ್ಬರು ಆತುಕೊಳ್ಳತ್ತಾರೆ. ಇಲ್ಲಿ ಜಾತ್ರೆ ಜೊಜೆಕೊತೆಗೆ ಮನುಷ್ಯನ ಜೀವನ ಯಾತ್ರೆಯ ಮಿಂಚುಗಳನ್ನು ಹೋಳೆಯಿಸುವ ಅಪೂರ್ವತೆಯನ್ನು ಕಾಣಬಹುದು.

ಪರಿಶುದ್ಧವಾದ ಕನ್ನಡಿಯಲ್ಲಿ ಬಿಂಬವು ಮಂಕಾದಂತೆ ಇಲ್ಲಿನ ಸಂಬಂಧಗಳು ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಮಾಸಿ ಹೋಗುತ್ತವೆ. ಅಣ್ಣಿ-ತಮ್ಮಂದಿರು ಬೆಳೆಯುತ್ತಾ ಹೋದಂತೆ ಸಂಬಂಧ ವ್ಯವಹಾರದ ದಿಕ್ಕಾಗಿ ಬದಲಾಗುವ ಪರಿ ವಿಷಾದನೀಯ. ಒಂದು ತಲೆಮಾರಿಗೆ ತಾನು ಬದುಕು ಸವೇಸಿದ ಮುರಿದ ಮನೆ ಹಳೆಯ ವಸ್ತುಗಳ ಮೇಲೆ ವ್ಯಾಮೋಹವಿದ್ದರೆ ಇನ್ನೊಂದು ತಲೆಮಾರಿಗೆ ಮನೆಯಲ್ಲಿರುವ ಹಳೆಯ ವಸ್ತುಗಳ ಮೇಲೆ ತಾತ್ರರ ಹುಟ್ಟುತ್ತದೆ. ಜೀರ್ಣವಾದದನ್ನು ಅಟ್ಟಕ್ಕೇರಿಸಿ ಹೋಸದನ್ನು ತರುವುದರಲ್ಲಿ ನಿರತರಾಗುತ್ತಾರೆ. ಇನ್ನು ಬೆಲೆಬಾಳುವ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಭದ್ರವಾಗಿ ಕಟ್ಟಿ ಯಾರ ಕಣ್ಣಿಗೂ ಕಾಣಿದಂತೆ ಗಂಟಿಕ್ಕೆ ಮೂಲಿಗೆ ಸೇರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಹೀಗೆ ಲೇಖಿಕರು ನಮ್ಮೊಳಗಿನ ಬೇಕು ಬೇಡಗಳ ಅಸ್ತಿತ್ವವನ್ನು ನವಿರಾದ ಓದುಗನ ಮುಂದಿಡುತ್ತಾರೆ. ಭಾಷಾ ಹಂದರದಿಂದಲೇ ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿ ಪ್ರತ್ಯೇಕಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಇಲ್ಲಿನ ಕಥೆಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ತೀ ಬೆತ್ತಣವು ಮಹತ್ವದ ಪಾತ್ರವನ್ನು ವಹಿಸುತ್ತವೆ. ಹೆಣ್ಣಿನ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವವೇ ಆಕೆಯ

ಬದುಕಿಗೆ ಹೋಸ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ತಂದುಕೊಡುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಧ್ವನಿಸುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲಿನ ಬಹುಪಾಲು ಕಥೆಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ತೀ ಪಾತ್ರಗಳು ತಮ್ಮ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳಿಂದ ತನ್ನ ಸುತ್ತಲಿನ ಜಗತ್ತನ್ನು ಪ್ರಭಾವಿಸುತ್ತವೆ ಮತ್ತು ರೂಪಿಸುತ್ತವೆ. ಕಡಲ ತರೆಗೆ ದಂಡೆಯ ಭೀಮಕ್ಕೆ ನೀಲಿ ಆಕಾಶದ ಹಣ್ಣುವಿನ ಹೂವಿ ಇವರೆಲ್ಲರೂ ಕೊಡ ತಮ್ಮ ಬದುಕನ್ನು ಹೋರಾಟದಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಲೇ ತಮ್ಮ ಸಂಪರ್ಕಕ್ಕೆ ಬಂದವರ ಬದುಕಿಗೂ ಚೈತನ್ಯವನ್ನು ನೀಡುವಲ್ಲಿ ಸಫಲವಾಗುತ್ತಾರೆ. ತಾಯಿಯಾಗಿ, ಹೆಂಡತಿಯಾಗಿ, ಗೆಳತಿಯಾಗಿ, ಪ್ರಿಯತಮೆಯಾಗಿ ಬೆಳಕಿನ ಭರವಸೆಯನ್ನು ತುಂಬಿತ್ತಾರೆ.

ಕಥಾ ಸಂಕಲನದ ಒಂದೊಂದೆ ಕಥೆಗಳನ್ನು ಒಳಹೊತ್ತಿ ನೋಡಿದಾಗ ಲೋಕದ್ದೇ ಒಂದು ದಾರಿಯಾದರೆ 'ಅಕಧ ಕಥಾ' ಕಥೆಯಲ್ಲಿನ ಕಥಾನಾಯಕನ ಆಯ್ದು ದಾರಿಯ ಬೇರೆ. ಯಾವುದೇ ಬಂಧನಗಳಿಲ್ಲದೆ ಸಂಬಂಧಗಳಿಂದ ಮುಕ್ತಾಗಿ ಆ ಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ತನಗೆ ಬೇಕಾದಂತೆ ಬದುಕುವವನು. ಬಂಡುಕೋರಿತನದ ಸ್ವಭಾವಣಿಕವನು. ಆದರೆ ಸ್ವೇಚ್ಛಿತ ನಂದಕಿಶೋರನ ಗೆಳಿತನದೊಂದಿಗೆ ಜೀವ ಹಸನಾಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಯಾವುದೇ ಉದ್ಯೋಗ ಸೇರಿದರು ಬಂದಪ್ಪ ಕಾಲ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿ ಕಿರಿಕಿರಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಅರ್ಥಕ್ಕೆ ಕೈಬಿಡುತ್ತಾನೆ. ನೇರ, ಸರಳ, ಪಾರದರ್ಶಕತೆಯಂತಹ ಆತನ ಸ್ವಭಾವಗಳೆ ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ. ಆದರೆ ಆತನ ಗೆಳಿಯ ನಂದಕಿಶೋರ ಗೋಜಲು, ಸಂಕೀರ್ಣ, ಶಿಷ್ಯಾಚಾರಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡ ಒಣಪ್ಪತಿಷ್ಠೆಯ ಸ್ವಭಾವದವನು.

ಸಿದ್ದರು. ನಾಧರು, ಸೂಖಿಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಲು ಹೋರದೇಶದಿಂದ ಬಂದ ಸುಲೋಮಿಯ ಮೇಹಿಯಾ ಮತ್ತು ಅವಳ ಸಹಾಯಕ್ಕಾಗಿ ಬಂದ ಖುತ್ತಜ ಎನ್ನುವ ಕಿರಿಯ ಸಂಶೋಧನ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿ ಇವರು ಭಾರತದ ಭಕ್ತಿ ಪಂಥದ ಕೇಂದ್ರಗಳುಧ್ವನಿ ಸಂಚರಿಸಿ ವಿಷಯವನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಲು ಪ್ರಮೋದನ ನೆರವನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಾರೆ.

ಈ ಸಂಶೋಧನೆ ನಿಮಿತ್ತವಾದರೂ ಭಕ್ತಿ ಕೇಂದ್ರಗಳಿಗೆ ಭೇಟಿ ನೀಡಿದಂತೆಲ್ಲ ಪ್ರಮೋದನಲ್ಲಿ ಅಂತಯ್ದೆ ಕಣ್ಣು ತರೆದುಹೊಳ್ಳುತ್ತದೆ.

ಸುಲೋಮಿಯ ಮೇಹಿಯಾ 'ಬದುಕಿನ ಒಳಾರ್ಥ ತಿಳಿಯಲು ಅತ್ಯ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರ ಅರಿಯಲು ಭಾರತವೇ ಹೇಳಿ ಮಾಡಿಸಿದ ಜಾಗ' ಎಂದಾಗ ಆತನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಆಕೆಯ ಬಗಗೆ ಹೆಮ್ಮೆ ಎನಿಸುತ್ತದೆ. ವಿಚಾರಿಶಕ್ತಿ, ಭೌತಿಕತೆ, ಪ್ರಾಮಾಣಿಕತೆ, ಭೌತಿಕ ಲೋಕದ ವಿಷಯವಸ್ತುಗಳ ಮೇಲೆ ಅದಮ್ಮ ನಿಲ್ದಕ್ಕೆ ಮೊದಲಾದ ವಿಷಯವನ್ನು ಹಂತ ಹಂತವಾಗಿ ಪ್ರಮೋದನನ್ನು ಅವಳತ್ತ ಸೆಳೆಯುತ್ತದೆ.

ಜೀವನದ ತಿಕ್ಕಾಟವನ್ನು ಹುಟ್ಟು ಹಾಕುವ ಸ್ವೇಚ್ಛಿಕ ಮುಖಿವಾದವನ್ನು ಹೊದ್ದು ಕಾಮದ ಗೊಂಡಾರಣ್ಯದಲ್ಲಿನ ಭಯಾನಕ ಪ್ರಯಾಣವನ್ನು ಹಲವು ಪರ್ಯಾಯ ಮಾರ್ಗಗಳಿಂದ ಶಮನಗೊಳಿಸುವ ಹಾಗೂ ಮಿತಿಮೀರಿದ ಆಸೆಗಳನ್ನು ಶುಚಿಯಾಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಲ್ಲಿ ಮನುಷ್ಯ ತನ್ನ ಅಂತರಂಗದಲ್ಲಿ ವಿಧಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದಾದ ಅರಿವು ಇವು ಬಹಳ ಸ್ವಚ್ಚಿಂದವಾಗಿ ಕಥೆಯಲ್ಲಿ ನಿರೂಪಿತಗೊಂಡಿದೆ. ಸುಲೋಮಿ ಮೇಹಿಯಾ ಆಕೆಯೊಂದಿಗೆ ಒಂದು ಉರಿನಿಂದ ಇನ್ನೊಂದು ಉರಿಗೆ, ಒಂದು ರಾಜ್ಯದಿಂದ ಇನ್ನೊಂದು ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ, ಒಂದು ಭಾಷೆಯಿಂದ ಇನ್ನೊಂದು ಭಾಷೆಗೆ, ಒಂದು ಅನುಭವದಿಂದ ಇನ್ನೊಂದು ಅನುಭವಕ್ಕೆ ತರೆದುಹೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಹೋದಂತೆ ತನಗರಿವಿಲ್ಲದೆಯೇ ಕಥಾನಾಯಕನ ಅಂತರಾಳದಲ್ಲಿ ಬದಲಾವಣೆ ಘಟಿಸುತ್ತದೆ. ಕಂಡ ಕಂಡವರ ಜೊತೆ ಜಗಳಾವಡುತ್ತಾ ನೋಕರಿಯನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸುತ್ತ ಜೀವನದ ಗೊತ್ತುಗುರಿಗಳಿಲ್ಲದ ಪ್ರಮೋದನಿಗೆ ಸಾಧು, ಸಿದ್ದರು ಒಡನಾಟ ಅವನೊಳಗೆ ಬಹಳಪ್ಪ ಬದಲಾವಣೆಯನ್ನು ತರುತ್ತದೆ. "ನಿಗ್ರಣ ನಿರಾಕಾರದ ಹುಡುಕಾಟ ಈ ಲೋಕದೊಳಗೆ ಸಾಧು-ಸಂತರ ಹೊತ್ತಲ್ಲದೆ ತಿಳಿಯಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಒಳಗಿಂ ಮೃದುತ್ತ ಸಹನೆ ಹಿಡಿದು ನಡೆಸುವ

ಉದಾರತೆ ಸಾಕ್ಷಿಕರೆಯಿಂದ ತುಂಬಿದ ಬಿಡುಗಡೆಗೆ ಬಯಸುವ ಪರಿಣಾದ ಅನುಭವ, ಅಲ್ಲಿ ಗುರುವಿಗೆ ಪಾರಮ್ಯ ಸ್ಥಾನ ಗುರುತಿಸಲು ಬದುಕಿನ ಹೋಕ್ಕದ ಗುಟ್ಟಿಗಳು¹ ಅಲ್ಲಿನ ಪರಿಪೂರ್ಣತೆ ಕ್ರಮೇಣವಾಗಿ ಪ್ರಮೋದನಿಗೆ ಗೋಚರಿಸುತ್ತದೆ

ಈ ಸಂಘದಲ್ಲಿ ಅಂಗವನ್ನು ಮೀರುವ ಕಡೆಗೆ ಪ್ರಮೋದನ ಮನಸ್ಸು ಪಕ್ಷವಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಸುರೀಫರ್ ಮೌನದಲ್ಲಿ ಅವನ ದೇಹದ ಹಮ್ಮು-ಬಿಮ್ಮುಗಳನ್ನು ಕರಗಿ ಆಕಾಶದಂತೆ ಶುಭ್ರವಾಗುತ್ತದೆ. ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಜೀವನಕ್ಕೆ ಹತ್ತಿರವಾದವು ವ್ಯಸನದಂತಾಗಿ ಮತ್ತೆ ಕೆಲವೇ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾದರ ಕುರಿತು ಆಸಕ್ತಿ ಹೊರಟು ಹೋಗುವ ರೀತಿಯೇ ಇದು ಒಂದು ಎಂಬ ಸಂದೇಹವು ಆಶನಲ್ಲಿ ಆರಂಭದಲ್ಲಿ ಮೂಡಿದ್ದು ಉಂಟು. ದೃಷ್ಟಿಂದ ಅನುಭವಿಗಳ ಜೊತೆಗೆ ಅನುಭವ ಒಂದು ರೀತಿಯಾದರೆ, ಉತ್ತರದ ಕಡೆಗಿನ ಸಂಚಾರ ಬೇರೆ ಅರಿವನ್ನು ನೀಡುತ್ತದೆ. ಅತಿಯಾದ ದಂಡನೆ, ಹರಯೋಗ, ಮಂತ್ರ-ತಂತ್ರಗಳ ಸಿದ್ಧಿ ಸಾಧನೆಗಳಿಗೆ ನಂಬಿಕೆ ಒಂದು ಕಡೆಯಾದರೆ ಮತ್ತೊಂದು ಕಡೆ ಧ್ಯಾನ ಪ್ರಾಜೆಗಳಲ್ಲಿ ನಂಬಿಕೆ. ಇಲ್ಲಿ ಮಾರ್ಗ ಬೇರೆಯಾದರೂ ಅಂತಿಮ ಗುರಿ ಇಬ್ಬರಲ್ಲಿ ಒಂದೆ. ಭಾಗವಾಗಿದ್ದರೆ ಪ್ರಮೋದನಿಗೆ ಇದೊಂದು ಹೊಸ ಲೋಕಕೆಯಾಚಿಗಿನ ಅಲೋಹಿಕತೆಯ ಮುದುಕಾಟವೆ ಆಗಿರುತ್ತದೆ.

"ಕೊನೆಗೆ ಭೌತಿಕತೆಯಲ್ಲಿ ಮುಖುಗಿದ ಪ್ರಮೋದ "ಕಬೀರರ ದೋಹವನ್ನು, ತುಳಸೀಯ ರಾಮಾಯಣವನ್ನು ಕೇಳಬೇಕೆಂದರೆ ಬಾಬಾ ಲಕುಮನ ಬೈರಾಗಿ ಅವರ ಬಾಯಿಯಿಂದನೇ ಕೇಳಬೇಕು"² ಎಂದು ಕಬೀರ ಸಾಹಿತ್ಯದ ವಿದ್ವಾಂಸ ಪ್ರೌಢಸರ್ ನಿಮ್ಮಲ ಸಿಂಹ ಇಂಡಾನಿ ಅವರು ಹೇಳಿದ ಮಾತಿಗೆ ಹಳ್ಳಿಯಾಗಲಿ, ರಸ್ತೆಗಳಾಗಲಿ ಇಲ್ಲದ ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ಎರಡು ದಿನ ಮುದುಕಾಡಿ ದರ್ಶನ ಪಡೆದ ಸಾಧುವಿನ ಸ್ವಾಭಿಮಾನದಲ್ಲಿ ಕರಿಣ ಅಷ್ಟದಂತೆ ಬದುಕಿದ ತನ್ನ ತಾಯಿಯನ್ನು ನೆನೆದ. ಒಂಟಿಯಾಗಿ

ಎಷ್ಟು ಕಪ್ಪೆ ಬಂದರೂ ಯಾರಿಗೂ ಕೈ ಚಾಚದ ಬಗ್ಗೆ ಯೋಚಿಸುತ್ತಾನೆ. ಸೊಕ್ಕಿದ ಆನೆಯಂತಿದ್ದ ಅವನ ಮನಸ್ಸು ವಿಶ್ವಾಂತಿ ಪಡೆಯುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲಿನ ದೀಪದ ಬೆಳಕಿನ ದೀಪರ್ ಮೌನ ಆತನ ಇಡಿ ಶರೀರವನ್ನು ಅವರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ ಆ ಗೋರಕ್ಷನಾಥರ ಸಾನಿಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಪಡೆದ ಆರ್ಯಕೆ ಅವನಲ್ಲಿ ಹೊಸ ಬದುಕಿನ ಆಯ್ದಿಯನ್ನು ತೆರೆದಿದುತ್ತದೆ. ಹೀಗೆ ಕಥಾನಾಯಕನ ಅಂತರಿಕ ಮುದುಕಾಟದಲ್ಲಿ ಬದುಕಿನ ತಿರುವು ಭಿನ್ನ-ಭಿನ್ನ ಸ್ವರೂಪ ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ.

ಇನ್ನೊಂದು ಕಥೆ 'ಅತಿಲೋಕ ಸುಂದರಿ' ಕಥೆಯು ಜೀವನದ ಸಮಸ್ಯೆಗಳ ಜಟಿಲತೆಯಲ್ಲಿ ಸುತ್ತಲೂ ಕತ್ತಲು ಆವರಿಸಿದರೂ ಉರಿಯುವ ಮಂದ ಬೆಳಕೆ ಇಡೀ ಜೀವನವನ್ನು ತಿರುವುಗೋಳಿಸಿ ಹೊಸತನವನ್ನು ರೂಪಿಸುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಆ ಬೆಳಕನ್ನು ತಾತ್ತಾರ ಮಾಡದೆ ಅದರತ್ತ ಮುಖ ಮಾಡುವ ಮನಸ್ಸು ಇರಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನು ಧ್ವನಿಸುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲಿನ ಕಥಾನಾಯಕಿಗೆ ಈ ತೆರನಾದ ಅವಕಾಶ ಲಭಿಸುತ್ತದೆ. ಆಕೆ ಸಿಕ್ಕ ಅವಕಾಶ ಬಳಸಿಯೇ ತೀರಬೇಕು. ವಿಷಯಕ್ತ ಕಹಿ ಘಟನೆಗಳ ಮರೆತು ಹೊಸ ಬದುಕಿನ ಆರಂಭಕ್ಕೆ ಒಗಿಕೊಳ್ಳುವ ಅನಿವಾರ್ಯತೆ ಆಕೆಗಿದೆ. ಗಂಡನನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡ ಒಂಟಿ ಜೀವ ಸಂಕಲಮ್ಮ ತನ್ನ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಈ ಸಮಾಜದ ಕ್ರೈಯದ ಕಣ್ಣಗಳಿಂದ ಮರೆಮಾಡಿ ಸಾಕುವುದು ತ್ರಾಸವೇ.

ಮುತ್ತಾಮೇಷಿಯ ಹೀನಾಯ ನಡವಳಿಕೆ, ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳ ಮೇಲಿನ ದೋಜನ್ನು, ಅವಾಚ್ಯ ಶಬ್ದಗಳ ವರ್ತನೆ ಸಹಿಸಲು ಅಸಾಧ್ಯವಾದರೂ ಅಲ್ಲಿನ ಕೆಲ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳು ಧ್ವನಿ ಎತ್ತದೆ ಸಿಗುವ ಕಾಸಿಗಾಗಿ ಮತ್ತು ಸೂರಿಗಾಗಿ ಸಹಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರ ಗಂಡಂದಿರು ಹೆಂಡತಿಗೆ ಸಿಕ್ಕ ಹಣವನ್ನು ಕಸಿದು ಹೆಂಡದಂಡಿಯ ದಾಸರಾಗಿದ್ದರು. ಈ ಅಸಹಾಯತೆಯನು ದಾಳವಾಗಿ ಬಳಸುವ ಮೇಷಿಯಂತಹ ಪಾತ್ರ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಇಂದಿಗೂ ನೋಡಬಹುದು. ಇಷ್ಟವಿಲ್ಲದೆ ಆತನ ಬಲವಂತಿಕೆಗೆ

ಮದುವೆಯಾದ ಮಂಗಮ್ಮೆ ನಂತರ ನರಕ ಯಾತನೆಯಲ್ಲಿ ಮಂಕಾಗಿ ಅಸ್ವಸ್ಥಳಾಗುತ್ತಾಳೆ. ಅವಳ ಕನಸಿನ ಸ್ವಚ್ಛಿಂದದ ಆಕಾಶದ ಬುಕ್ಕೆಗಳು ಮುಂದೆ ದುಃಸ್ವಪ್ನಗಳಾಗುತ್ತವೆ. ಎಷ್ಟರು ಮಟ್ಟಿಗೆಯಂದರೆ ಆಕೆ ನಿತ್ಯಾಗಾಂಡು ವಿಷ ಗಂಟಲಿನವರೆಗೂ ಫರಿದಂತಾಗುತ್ತದೆ. ಇದರಿಂದ ರೋಸತ್ತೆ ಮಂಗಮ್ಮೆ ಮುಂದೆ ತನ್ನ ಕರುಳ ಕುಡಿಯನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸುತ್ತಾಳೆ. ಆದರೆ ಮನುವಿನ ಉಸಿರು ಆಕೆಯ ಉಸಿರಿನೊಂದಿಗೆ ಬೆರೆತು ಅತಿತ್ರೈ ಸರಿಯುತ್ತಾ ಅದೃಶ್ಯ ಅಮೃತದ ಜಿಲುಮೆಯ ಮೊಲೆ ತೊಟ್ಟನ್ನು ಅದುಮಿಟ್ಟ ಹಾಲು ಹೀರುವಾಗ ಮಂಗಮ್ಮೆ ತನ್ನ ಹಿಂದಿನ ಎಲ್ಲಾ ನೋವು ನರಕದ ದಿನಗಳನ್ನು ಮರೆತು ಆ ಭಾವಕ್ಕೆ ಪರವರ್ತವಾಗುತ್ತಾಳೆ. ಇತ್ತೆ ಮೇಸ್ತಿ ತನಗೆ ಹೆಣ್ಣು ಮನು ಜನಿಸಿದ್ದನ್ನು ಕೇಳಿ ಆತನಲ್ಲಿ ಪಾಪ ಪ್ರಜ್ಞಾ ಕಾಡುತ್ತದೆ. ಮಗಳನ್ನು ತಬ್ಬಿಕೊಂಡಾಗ ತನ್ನ ಬಗ್ಗೆ ಅಸಹ್ಯ ಉಂಟಾಗಿ ಕೆಣ್ಣು ತುಂಬಿ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಮಾತುಗಳು ದುಃಖಿಂದ ತಡವರಿಸುತ್ತದೆ. ಆ ಹೆಣ್ಣು ಕಾಸು ಕ್ರಾರ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಅತೀವಪಾದ ಸುಂದರ ಸ್ವರ್ವವನ್ನು ನೀಡುತ್ತದೆ.

‘ಪ್ರಾಣಿ ದಿನಗಳು’ ಕಥೆಯಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಗಳಿಗೆಯಲ್ಲಾದರೂ ತೆರೆದುಕೊಳ್ಳಲಿರುವ ಬೆಳಕಿನ ಮುಂದೆ ಕತ್ತಲು ಹೊರಟೆ ಅನ್ನುವ ದಾವಂತದ ಬಿತ್ತಿನಿಂದಿರುವುದೇ. ಕಥೆಯ ಆರಂಭದ ಸಾಲುಗಳೇ ಬದಲಾವಣೆಯ ಸೂಚನೆಯನ್ನು ನೀಡುತ್ತದೆ. ಮೂರು ವರ್ಷಗಳ ನಂತರ ಸಂಸಾರ ಸಮೀತವಾಗಿ ಉಂಟಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತಿರುವ ವಿನಾಯಕರ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಏನೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ ಸಾಂಪ್ರದಾಯ, ಶಿಸ್ತ ಕಟ್ಟಿನಿಟಿನ ಆಚರಣೆಗಳು ಒಂದು ಕಾಲಕ್ಕೆ ಸಮ್ಮತವಾದರೆ ಮತ್ತೊಂದು ಕಾಲಕ್ಕೆ ಜಾಳಿನಿಸುತ್ತದೆ. ಒಂದು ತಲೆಮಾರಿಗೆ ಬೇಕು ಎನಿಸಿದವು ಇನ್ನೊಂದು ತಲೆಮಾರಿಗೆ ಬೇಡವಾಗುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲಿ ತಂದೆ ಮತ್ತು ಮಗನ ಆಸಕ್ತಿ, ಯೋಚನೆ, ಅನುಸರಣೆ ಮಾರ್ಗ ಎಲ್ಲವೂ ಭಿನ್ನ. ಇದರಿಂದ ಆಗಾಗ ಇರಿಸು ಮುರಿಸುಗಳಾಗುತ್ತವೆ. ದೀಕ್ಷಿತರು ಆಸ್ತಿಕರು,

ವಿನಾಯಕರು ನಾಸ್ತಿಕರು. ಇಬ್ಬರ ಆಯೋಚನೆ ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯಗಳ ಮೂಲ ಸ್ವರೂಪ, ಸ್ವರೂಪದ ಆಳ ಬಹಳ ಜಟಿಲವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಗೆಳೆಯರು, ಅಜ್ಞ ಅಜ್ಞಿಯನಂಟು, ಕಾಡಿನ ಸುತ್ತಾಟ ಎಲ್ಲವೂ ವಿನಾಯಕರ ಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿ ಆಪ್ತತನ ಉಂಟುಮಾಡುತ್ತದೆ. ಹೀಗ ಸಾಮಾಜಿಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಆಗುವ ಸ್ಥಿತಿಯನಂತರಗಳು ಭಾವಗಳ ಮೇಲೆ ಬೀರಬಹುದಾದ ಪರಿಣಾಮವನ್ನು ಬಹಳ ಅಜ್ಞಕೆಟ್ಟಾಗಿ ಈ ಕಥೆ ಹಿಡಿದಿದುತ್ತದೆ.

ಕಥೆಗಾರರು ಪಾಠ್ಯೋಂದನ್ನು ನಮ್ಮೆದುರು ಇಡುವ ರೀತಿ ತುಂಬಾ ಸುಂದರ. ಅವರು ಆ ಪಾತ್ರದ ವಿವರವನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ತರೆದಿದ್ದುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರೊಳಗೆ ಹುಟ್ಟಿದ ಆ ಪಾತ್ರ ನಮ್ಮೊಳಗೆ ನಮ್ಮದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ರೂಪ ಪಡೆಯುತ್ತದೆ. ಹಾಗಾಗಿ ಅವು ಅವರದ್ದು ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ಕೆಲವು ನಮ್ಮದೇ ಪಾತ್ರಗಳೂ ಆಗುತ್ತವೆ.

ಮಾತು ಯಾತನೆಯ ದಿಕ್ಕಿ ಬಾಗಿಲು’ ಕತೆಯ ಮಿಲಿಂದ; ‘ಅಕಧ ಕಥಾ’ ಕತೆಯ ಪ್ರಮೋದ; ‘ಪ್ರಾಣಿ ದಿನಗಳು’ ಕತೆಯ ವಿನಾಯಕ; ‘ಅಗಮ್ಯ ಅಗೋಚರ ಅಪ್ರತಿಮ ಜೀವವೇ’ ಕತೆಯ ಇಂದುಮತಿ ಪಾತ್ರಗಳು ಮುಂಬಯಿ, ಬೇರೆ ನಗರಗಳು ಮತ್ತು ಹುಟ್ಟಿದೂರಿನ ನಡುವೆ ಜೋಕಾಲಿಯಾಡುತ್ತವೆ. ತನ್ನ ಉದ್ಯೋಗದಲ್ಲಿ ಅನುಭವಿಸುವ ಡೆಡ್ ಲೈನ್‌ಗಳ ಒತ್ತಡ, ಉದ್ಯೋಗದ ಜೋತೆಗೆ ವ್ಯಾಯುತ್ಕಿಕ ಬದುಕನ್ನು ಸರಿದೂಗಿಸುವ ಸಾಹಸದ ಕುರಿತು, ಅನುಭವಿಸುವ ತಲ್ಲಿಗಳ ಸೋಗಸಾದ ಪ್ರಸ್ತಾಪವಿದೆ. ಸಾಫ್ಟ್ ವೇರ್ ಎಂಬ ಖಾಸಗಿ ಜೈದ್ಯೋಗಿಕ ಬದುಕಿನ ತಲ್ಲಿ ತಮುಲಗಳಿವೆ. ಅಲ್ಲಿ ಡೆಡ್ ಲೈನ್‌ಗಳು ಬದುಕಿನ ನಿಷಾಂಯಕ ಲಕ್ಷಣ ರೇಖೆಗಳಾಗಿವೆ. ಓಮ್ ವರ್ಕ್ ಎಂಬ ಕುರಿಮಂದೆ, ಪ್ರೌಜೆಕ್ಟ್ ಕಂಪ್ಲೆಷನ್ ಎಂಬ ತಪಸ್ಸು ಮುಕ್ತಿಗಳಿವೆ. ಸಾಫ್ಟ್ ವೇರ್ ಜಗತ್ತಿನ ಹಾಡ್ ಲೈಫ್‌ನ ಬವಣೆಗಳನ್ನು ಅವುಗಳ ಮೂಲ

ನೆಲೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಚಿತ್ರಿಸುವ ತಂತ್ರಾರಿಗೆ
ಮಳಗಿಯವರಲ್ಲಿದೆ.

ಲೀವಿಂಗ್ ಟುಗೆದರ್ ಫಾರೆವರ್ ಎಂಬ
ಘಾಮೂರಳಾಗಳನ್ನು ಇಟ್ಟಕೊಂಡು ಶುರುವಾಗುವ
ಸಂಬಂಧಗಳನ್ನು, 'ಅಗಮ್ಯ ಅಗೋಚರ ಅಪ್ರತಿಮ
ಜೀವವೇ' ಕರೆಯಲ್ಲಿ ಇಂದುಮತಿ ಮತ್ತು ಸಮೀರನ
ಪಾತ್ರಗಳ ಮೂಲಕ ಸಹಜ ಎನ್ನುವ ಹಾಗೆ
ಚಿತ್ರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಕಥೆಗಳನ್ನು ಹೀಗೂ ಬರೆಯಬಹುದೇ?
ಇರಬಹುದೇ? ಅನ್ನಿಸುವುದನ್ನು ಹಾಗೇ
ಹಸಿಹಸಿಯಾಗೇ ಹೇಳಬಿಡಬಹುದೇ? ಓದುವಾಗ
ಹಲವು ಬಾರಿ ಮೂಡಿ ಮುಖ್ಯೇರುವಂತೆ ಮಾಡಿದ ಈ
ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಇವರ ಇಂತಹ ಕಥೆಗಳೇ ಹೊದನ್ನುವಂತೆ
ತಲೆದೂಗುತ್ತವೆ.

ಕರೆಯ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಚಂದ್ರವ್ವ ರಥೋತ್ಸವವನ್ನು
ನೋಡುತ್ತಾ, ನಿಂತಲ್ಲಿಯೇ ತನ್ನ ಜೀವನದ
ಪರಿಪಾಟಲುಗಳು ಕರಗಿದಂತೆ ಗೆಲುವಾಗಿದ್ದಳು. "ಕಲ್ಲು
ಬಂಡೆಯ ನಡುವೆ ಚಿಗುರುವ ವಿಸ್ಯಯದ ಹೂವಿನ
ಹುಡಿಯಂತೆ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಎನ್ನುವ ಭಾವ
ಮೃತುಂಬಿ ಅವಳನ್ನು ಬೆಚ್ಚಾಗಿಸಿತು. ರಥೋತ್ಸವಕ್ಕೆ
ದಿವ್ಯತೆಯನ್ನು ತರಲೆಂದು ಮಾತ್ರ ತೇರಿಗೆ ಹೂವಿನ
ಮಳೆ ಸುರಿಸಲು ಒಟ್ಟಗೂಡಿದ್ದ ಮೋಡಗಳು,
ಆಕೆಯ ಮುಖ ಸವರಿ, ಉದಕ ಚಿಮುಕಿಸಿ ಅವಳನ್ನು
ಮುಕ್ತಳನ್ನಾಗಿಸಿದವು"³

ಕೇಶವ ಮಳಗಿ ಅವರ ಕರೆಗಳಲ್ಲಿ ಸಮಸ್ಯೆಗಳ
ಚಿತ್ರಣ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ಆ ಸಮಸ್ಯೆಗಳಿಗೆ ಪರಿಹಾರವನ್ನು
ಅರಸುವ ಪ್ರಯತ್ನವೂ ನಡೆಯುತ್ತದೆ.
ಜನಸಾಮಾನ್ಯದು ಅಂದುಕೊಳ್ಳುವವರಲ್ಲಿ ಅಡಗಿರುವ
ಅಪಾರ ಮಾನವೀಯ ಅಂಶ, ಧಾರಣಾಶಕ್ತಿ,
ಬದುಕನ್ನು ಎಲ್ಲ ಫಾನತೆಯೊಂದಿಗೆ ಎದುರಿಸುವ ಆ
ಅಸಾಮಾನ್ಯರ ಭಲವಂತಿಕೆಗಳು ಈ ಸಂಕಲನದ
ಕಥೆಗಳಲ್ಲಿ ವಿಸ್ಯಯದಂತೆ ಅಡಗಿವೆ. ಈ
ಸಾಮಾನ್ಯರಲ್ಲಿ ಹುದುಗಿರುವ ನಿಷ್ಕಾಲತ್ವ ಪ್ರೀತಿಯೇ
ಒಂದು ಕ್ಷೋದಲ್ಲಿ ಅವರನ್ನು ದೃವಿಕದ ಎತ್ತರಕ್ಕೆ

ಬೆಳೆಸುತ್ತದೆ. ಯಾವುದೇ ತೋರಿಕೆ, ಅಪೇಕ್ಷೆ ಇಲ್ಲದ
ಈ ಬಗೆಯ ಶುದ್ಧ ಪ್ರೀತಿ ಇಲ್ಲಿನ ಭಿತ್ತಿಯಾಗಿದೆ.

ಕೊನೆ ಟಿಪ್ಪಣಿಗಳು

1. ಕೇಶವ ಮಳಗಿ. ಅ ಕಥ ಕಥ. ಮಟ. 6
2. ಆದೇ. ಮಟ.8
3. ಕೇಶವ ಮಳಗಿ. ಹೊಳೆ ಬದಿಯ ಬೆಡಗು, ಪುಟ. 24

ಪರಾಮರ್ಶನ ಗ್ರಂಥಗಳು

- ಕೇಶವ ಮಳಗಿ. (2021). ಅ ಕಥ ಕಥ. ಸಂಗಾತ ಪುಸ್ತಕ.
- ಕೇಶವ ಮಳಗಿ. (2012). ಹೊಳೆ ಬದಿಯ ಬೆಡಗು. ಪ್ರೇಸ್ ಕ್ಲಬ್ ಪ್ರಕಾಶನ.
- ನಾಗರಾಜ್, ಡಿ. ಆರ್. (2013). ಶತ್ತಾರದೆಯ ಮೇಳ. ಅಕ್ಷರ ಪ್ರಕಾಶನ.
- ರಹಮತ್ ತರೀಕರೆ. (1993). ಪ್ರತಿ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಕನ್ನಡ ಸಂಘ ಕ್ರಿಷ್ಣ ಕಾಲೇಜ್.
- ಶಿರೂರ್, ಬಿ.ವಿ. (2015). ಸಂಶೋಧನಾ ಸ್ವರೂಪ. ಅನ್ನಪೂರ್ಣ ಪ್ರಕಾಶನ.
- ಶಿವರುದ್ರಪ್ಪ, ಜಿ.ಎಸ್. (2019). ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಮೀಕ್ಷೆ. (14ನೇ ಮುದ್ರಣ) ಸಪ್ತ ಬುಕ್ ಹೌಸ್.
- ಶೇಷಗಿರಿರಾವ್, ಎಲ್.ಎಸ್. (2015). ಹೊಸಗನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಜರಿತ್ತೆ. ಅಂಕಿತ ಪುಸ್ತಕ.